

Adam Strug i Stanisław Soyka, Tam na rzece

Tam na rzece jest na pewno łódź,
Trzeba tylko fale wiosłem pruć.

I na pewno jest za rzeką dal,
Trzeba tylko wytężyć swój żal.

Patrzysz na mnie oniemiała snem
Nic nie mówisz, ale wszystko wiem!

Wiem ja, kiedy jak poruszyć mgłą,
Ciałem twoim, żeby ku mnie szło

Wiem, jak spojrzeć i co szepnąć znów
Dłoń do piersi przytulić bez słów

Chętna ciała suknia twoja Ignie
Do tych bioder, co kochają mnie.

Tam na rzece jest na pewno łódź,
Trzeba tylko fale wiosłem pruć.

Wiem ja wszystko!
Ale czemu łkam?
Tego nie wiem,
Nie pojmuje sam!